

var disse Jurister og jeg enige om, at de kvindelige Bryggeriarbejdere burde have Understøttelse, det var deres Ret ifølge Loven.

Baade det ærede 6te Medlem for Ringkøbing Amt og det ærede 7de Medlem for Randers Amt gjorde nogle Bemærkninger om Anvendeligheden af de Ord, som Venstres Ordfører i Landstinget i Fjor ved denne Tid fremsatte angaaende Kritikken over Arbejdsløshedsinspektøren. Jeg tror ikke, at jeg, da jeg citerede disse Ord, skjulte, at det var en Udtalelse, der var et Aar gammel; det sagde jeg ganske sikkert. I hvert Fald kunde det jo ikke være en Udtalelse fra noget som helst andet Tidspunkt, da Arbejdsløshedsunderstøttelsesloven ikke har været til Behandling siden November Maaned i Fjor. Jeg anførte denne Udtalelse, fordi Venstres Ordfører ved denne Lejlighed saa stærkt betonedede, at han ansaa Arbejdsløshedsinspektøren for baade kvalificeret og ogsaa besjælet af Villie til at gøre sit bedste med Hensyn til Arbejdsløsheds-kassernes Administration. Det ærede 7de Medlem for Randers Amt har denne Gang ligesom i Fjor kritiseret Arbejdsløshedsinspektøren, og nu fik vi for et Øjeblik siden at vide, at den egentlige Grund til, at han kritiserede hende, er den, at hun er Kvinde og ikke Mand. Gudbevares, det er en Fejl at være Kvinde, men det er dog ikke den Slags Ting, man kan angribe et Menneske for Aar efter Aar. Naar vedkommende i øvrigt maa siges at administrere Arbejdsløsheds-kasserne paa en fuldkommen betryggende og god Maade, hvad der utvivlsomt maa siges at være Tilfældet, synes jeg ikke, det er rimeligt den ene Gang efter den anden at rette disse Angreb. Jeg har ment, at Venstres Ordfører i Landstinget i Fjor som Medlem af Arbejdsløshedsnævnet maatte siges at være en Dommer, der med nogen Vægt kunde udtale sig om Arbejdsløshedsinspektørens Administration — dette ærede landstingsvalgte Medlem har jo som Medlem af Arbejdsløshedsnævnet haft Lejlighed til paa nært Hold at følge Arbejdsløshedsinspektørens hele Arbejde og Administration af Kasserne. Hvorvidt de Udtalelser, Arbejdsløshedsinspektøren har fremsat paa Industrimødet, i alle Henseender kan staa

for en skarp Kritik, tør jeg ikke sige, jeg har kun set et meget kort og sammentrængt Referat i et eller andet Blad, har ikke haft Lejlighed til at konferere med Arbejdsløshedsinspektøren — hun er for Øjeblikket syg — om, hvad hun i Virkeligheden har sagt, og har heller ikke fundet det paakrævet at spørge derom, efter at jeg havde set Referatet; men det er jo muligt, Udtalelserne kan være refererede uheldigt, og det kan ogsaa være, at Udtalelserne selv kan være faldet uheldigt. Ogsaa under denne Forhandling her har vi jo lagt Mærke til, at Ord kan misforstaas og opfattes paa forskellig Maade fra de forskellige Sider.

Jeg skal slutte med atter at udtale Haabet om Muligheden for at tilvejebringe et for de arbejdsløse og for Arbejdsløsheds-kasserne heldigt Resultat.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sigurd Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 80 af 8. April 1914 om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3393).

Formanden: Da dette Lovforslag er behandlet sammen med den foregaaende Sag, gaar vi til Afstemning.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.